

PAPER DETAILS

TITLE: İLİSKİLERDE GÜÇ ALGISI ÖLÇEĞİ'Nİ TÜRKÇE'YE UYARLAMA ÇALIŞMASI

AUTHORS: Gökçen Aydın,Pinar Çağ

PAGES: 217-225

ORIGINAL PDF URL: <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/419919>

İLİŞKİLERDE GÜÇ ALGISI ÖLÇEĞİ'Nİ TÜRKÇE'YE UYARLAMA ÇALIŞMASI

Gökçen Aydın¹
Pınar Çağ²

ÖZ

Bu çalışmanın amacı; eşlerin birbirleriyle ilişkilerinde algıladıkları kişisel gücü belirlemeye yarayan “İlişkilerde Güç Algısı Ölçeği”nin psikometrik özelliklerini test etmek ve ölçeği Türk kültürüne kazandırmaktır. Çalışmaya kolayda örnekleme ile seçilen, Ankara ilinde yaşayan, çalışan ve en az lise mezunu olan 103 evli birey katılmıştır. Araştırma kapsamında ölçme aracı Türkçe’ye çevrilerek psikometrik özelliklerine bakılmıştır. Toplanan veriler üzerinde Açıklayıcı Faktör Analizi (AFA) ve Doğrulamalı Faktör Analizi (DFA) uygulanmıştır. AFA bulguları sonucunda özgün halinde tek faktörlü olan ölçeğin bu araştırma grubunda iki faktörlü olduğu tespit edilmiştir. Bu iki faktörlü yapının kabul edilebilir düzeyde olduğu DFA ($\chi^2/sd=1.61$; RMSEA=.076; GFI=.94; CFI=.98; NFI=.94) bulgularıyla desteklenmiştir. Ölçeğin tümüne ilişkin iç tutarlık katsayısı olan cronbach alpha .88 olarak bulunmuştur. Sonuç olarak, 7’li Likert tipinde 8 maddeden oluşan 2 faktörlü bu ölçme aracı Türk kültüründe kullanılabilecek geçerli ve güvenilir bir araçtır.

Anahtar Sözcükler: İlişkilerde güç algısı ölçeği, Güç, Evlilik, Ölçek uyarlama

TURKISH ADAPTATION OF SENSE OF POWER SCALE

ABSTRACT

The aim of this study was to test the psychometric properties of “Sense of Power” scale used to measure personal sense of power in relationships and to adapt the scale into Turkish. The participants of the study included 103 spouses who were living in Ankara, working in a job and graduated at least from high school by using convenience sampling. In the current study, the scale was translated into Turkish and the psychometric properties of the scale were tested. For data analysis, Exploratory Factor Analysis and Confirmatory Factor Analysis were conducted. EFA results showed that the scale had two-factorial structure unlike the unidimensional structure of the original scale. This two-factorial structure was confirmed with CFA results ($\chi^2/df=1.61$; RMSEA=.076; GFI=.94; CFI=.98; NFI=.94). The Cronbach alpha reliability coefficient was calculated as .88. Finally, Sense of Power scale which consists of 8 items on a 7 point Likert type and has two-factorial structure is reliable and valid measurement to be used in Turkish culture.

Keywords: Sense of power scale, Power, Marriage, Scale adaptation

¹ Arş. Gör., Ortadoğu Teknik Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, agokcen@metu.edu.tr

² Uzman, Ortadoğu Teknik Üniversitesi, ÖGEM, cpinar@metu.edu.tr
Araştırma, Gönderim Tarihi: 06.08.2015 Kabul Tarihi: 20.10.2017

Giriş

İlişkilerde doyum ve mutluluğu etkilediği düşünülen pek çok kavrama alan yazında rastlamak mümkündür (Brezsnyak ve Whisman, 2004; Panunzio ve DiLillo, 2010). Buna ek olarak özellikle romantik ilişkilerde doyumunu açıklayan pek çok teori bulunmaktadır. Önceki çalışmalar kendini açma, açıklık, dürüstlük, çatışma çözmede başarı gibi pek çok kavramın ilişki doyumunu etkilediğini göstermektedir (Guerrero, Anderson ve Afifi, 2011). Ancak çalışmalar aynı zamanda yakın ilişkilerde genel ilişki doyumunda bir kavramın daha öne çıkan bir değişken olduğunu göstermektedir; bu da yakın ilişkilerde güçtür (Howard, Blumstein ve Schwartz, 1986). 1930'lu yıllardan beri yakın ilişkilerde güç algısı üzerinde durulmaktadır (Goldhamer ve Shils, 1939). İlk zamanlarda güç kavramı daha çok kişinin statü, ekonomik kuvvet ve sosyal yapı ile sahip olduğu bir kavram olarak ele alınırken özellikle son yıllarda bütün bu kazanımların haricinde kişinin kendinde algıladığı güç kavramına odaklanılmaktadır (Bandura, 1999; Akt. Anderson, John ve Kentler, 2012). Bireylerin bu gücü algıladığı alanlara bakıldığında; daha çok sosyal ilişki ağlarında ortaya çıkan güç kavramı alan yazında merak edilmekte ve araştırılmaktadır.

Sosyal güç teorisine göre güç; herhangi bir yabancı, sıradan bir tanıdık, bir iş ortağı, bir arkadaş veya bir sevgili rolünde olan bireyin, hayatında olduğu diğer birey üzerindeki potansiyel veya olası etkisidir (Simpson, Farrell, Oriña ve Rothman, 2015). Kişilerarası güç olarak da adlandırılan bu kavram (French ve Raven, 1959) ilişki doyumunu ile ilişkilendirilmektedir (Bentley, Galliher, ve Ferguson, 2007). Cromwell ve Olson (1975; Akt. Rogers, Bidwell ve Wilson, 2005) ilişkilerdeki gücün üç temel unsuru olduğunu söylemektedir. Bunlar; kişinin ilişkiye getirdiği kaynakların oluşturduğu güç temeli; ilişkideki kontrolü ele geçirmek için kullanılan taktikleri içeren süreç ve kararı kimin aldığını gösteren çıktılar yani görünür, somut yapılar şeklindedir. Babcock, Jacobson, Gottman ve Waltz (1993)'a göre, ilişki sürecinde kullanılan kaynaklara bakıldığında akla ilk olarak maddi unsurlar gelse de aslında duygular, fiziksel görünüm ve kişinin güce sahip olma algısı önemli diğer kaynaklardır. Bununla birlikte, Zvonkovic, Schmiede ve Hall (1994) ilişkilerde güç taktikleri kullanmanın evlilik doyumunu azalttığını vurgulamıştır. Buradan yola çıkılarak kişisel güç algısının ilişkide önemli bir unsur olduğu söylenebilmektedir.

Yakın ilişkilerde cinsiyet ve güç ilişkisi çeşitli açılardan araştırmacıların dikkatini çekmektedir. Özellikle de cinsiyetler arasında güç çeşitlerinin kullanımının farklı olduğu görüşü öne çıkmaktadır (Lee, Fiske, Glick ve Chen, 2010). Aynı zamanda toplulukçu toplumlar ile bireysel toplumlar arasında evlilik doyumunu ve kişisel iyi oluşun önemsenme düzeyi farklılık göstermektedir (Dion ve Dion, 1993).

Sosyal ilişkilerde psikolojik bir durum olarak kavramsallaştırılan güç; bir kişinin diğerlerini etkileyebilme kapasitesidir (Anderson, John ve Keltner, 2012). Bu kapasite, kişinin hem psikolojik hem duygusal anlamda yaşadıkları üzerinde etkili olabilmektedir. Araştırmalara göre, yüksek kişisel güç algılayan bireyler ile düşük kişisel güç algılayan bireyler arasında stres, merhamet ve duygu düzenleme açısından farklılıklar vardır (Van Kleef, Oveis, Löve, LuoKogan, Goetz ve Keltner, 2008). Kendisinde yüksek güç algılayan bireyler daha olumlu duygular taşıırken (Anderson ve Berdahl, 2002),

kendisinde daha düşük güç algılayan bireylerin partnerinin duygularına karşı daha tepkisel olduğu görülmektedir (Anderson, John ve Keltner, 2003).

Batı kültürlerinde romantik ilişki yaşayan pek çok birey , her iki eşin de eşit düzeyde güce sahip olduğu eşitlikçi ilişkileri tercih ettiklerini belirtmektedir (Caldwell ve Peplau, 1984; Sprecher ve Felmlee,1997; Akt. Simpson, Farrell, Oriña ve Rothman, 2015). Ancak ilişkilerin yarısına yakını ilişkilerde güç dengesi açısından eşitsizlik sinyalleri vermektedir (Bentley, Galliher ve Ferguson, 2007; Caldwell ve Peplau, 1984; Akt. Simpson, Farrell, Oriña ve Rothman, 2015). İlişkideki temel dengelerden biri olan güç dengesini ayarlayabilmek hem kadın hem de erkek için daha istikrarlı ve kararlı bir denge kurmak ilişkinin sağlıklı ilerlemesi açısından önem taşımaktadır. Anderson, John ve Keltner (2012)'in belirttiği gibi bireylerin güç algısı ilişkiler üzerinde oldukça önemli bir etkiye sahiptir. Gücün duygular ve düşünceler üzerine olası etkisi, kişilerin güç algısının nereden kaynaklandığı ve gücün kişilik yapısıyla ilişkisi gibi konular alan yazında sıklıkla sorulmasına rağmen az çalışılan konular arasında yer almaktadır. Bu bilgiler ışığında, özellikle de arkadaşlık ilişkileri, kişisel arası ilişkiler veya belirli bir grupta ilişkiler gibi çeşitli sosyal yapılarıdaki kişisel güç üzerine derinlemesine ve kapsamlı çalışmalara gerek duyulmaktadır.

Tüm bu bilgiler doğrultusunda, ilişkilerde önemli bir unsur olan güç algısını kavramsallaştırmak için çeşitli ölçme araçları geliştirmeye ya da uyarlamaya ihtiyaç duyulmaktadır. Bu çalışmada da, bu amaç doğrultusunda pek çok ilişki türündeki güç algısını (arkadaşlık, evlilik, anne-çocuk, süpervizör-öğrenci, flört ilişkisi, vb) ölçmeye yarayan “İlişkilerde Güç Algısı Ölçeği” Türk kültürüne uyarlaması yapılmıştır. Ölçeğin özgün geliştirme çalışmasında 5 farklı çalışma ile 9 ayrı örneklem grubunda 1141 katılımcıyla geçerlik ve güvenirlik çalışmaları yapılmıştır.

Alan yazın güç algısının evlilik doyumunda eşler arasında önemli bir faktör olduğunu gözler önüne sermektedir (Schwarzwald, Koslowsky ve Izhak-Nir, 2008). Bütün bu nedenler doğrultusunda bu çalışmada evli bireyler çalışma grubu olarak ele alınmıştır ve evlilikte güç algısı kavramının ölçümünü sağlayacak ölçme aracının uyarlama çalışması yapılmıştır. Buna ek olarak gelecekte yapılacak çalışmalarda farklı örneklem gruplarında güç algısı ölçeğinin geçerlik güvenirlik çalışmaları yapılarak Türk kültürüne kazanım alanları genişletilebilir.

Araştırmanın Amacı

İkili ilişkilerde güç kavramı son yıllarda fazlasıyla çalışılmaktadır. Özellikle flört ve evlilik ilişkilerinde eşler arasındaki güç dengesi ilişkinin kalitesi, ilişkiden alınan doyum gibi genel ilişki mutluluğu üzerinde etkili olmaktadır. Bu amaçla ülkemizde ikili ilişkilerdeki güç dengesini ölçmeye yönelik bir araç bulunmaması nedeniyle bu çalışmada Anderson, John ve Keltner (2006) tarafından geliştirilen “İlişkilerde Güç Algısı Ölçeği” (Sense of Power Scale) Türkçe’ye uyarlanması amaçlanmaktadır.

YÖNTEM

Araştırma Grubu

Bu ölçek uyarlama çalışmasına kolayda örnekleme yöntemi ile seçilen, Ankara’da yaşayan en az lise mezunu ve çalışan 103 evli birey katılmıştır. Katılımcıların % 66’sı kadın ve % 34’ü erkektir. Ayrıca katılımcıların öğrenim durumlarına bakıldığında, % 69’u üniversite ya da yüksekokul mezunu, % 26’sı lisansüstü mezunu ve % 5’i lise mezunu olduğu görülmektedir.. Katılımcıların yaşları 25 ile 60 arasında değişmektedir.

Çeviri Çalışması

İlişkilerde Güç Algısı Ölçeği (İGAÖ), dört psikolojik danışmanlık ve rehberlik alanında uzman, üç İngiliz Dili eğitimi üzerinde çalışan ve bir Türkçe eğitimi uzmanından oluşan sekiz kişilik bir uzman grubu tarafından özgün halinden Türkçeye çevrilmiştir. Uzman grubundan ölçek maddelerinin özgün haline uygun çevirmelerine dikkat etmeleri istenmiştir. Her bir uzmanın birbirinden bağımsız olarak yapmış olduğu çeviriler bir arada incelenmiş ve anlamı en iyi yansıtan maddelerle en uygun ölçek formu oluşturulmuştur. Bu formun bir Türkçe uzmanı tarafından yazım ve anlam açısından değerlendirilerek uygulamaya hazır hale getirilmesi sağlanmıştır.

Veri Toplama Aracı

İlişkiler Güç Algısı Ölçeği Anderson, John ve Keltner (2006) tarafından bireylerin kişisel güç algılarını ölçmek amacıyla geliştirilmiştir. Ölçek özgün halinde 8 madde ve tek faktörlü bir yapıya sahiptir. Ölçek maddeleri 7’li Likert tipi (1:Kesinlikle katılmıyorum; 7:Kesinlikle katılıyorum) üzerinde derecelendirilmiştir. Ölçeğin bazı maddeleri “Partnerimin, söylediklerimi dinlemesini sağlayabilirim.” ve “Partnerim için, benim isteklerimin pek de bir değeri yoktur.” şeklindedir. Ölçeğin iç tutarlık katsayısı .89 olarak bulunmuştur. Ölçek geliştirme çalışmasında araştırmacılar 5 farklı çalışma ile 9 ayrı örneklem grubunda 1141 katılımcıyla geçerlik ve güvenirlik çalışmaları yapmışlardır. Tüm bu geçerlik ve güvenirlik çalışmalarından sonra, ölçeğin arkadaşlar, anne, sevgili, danışman ile ilişkilerde ve ayrıca yurt arkadaşları gibi topluluklarla ilişkilerde güç algısını ölçebilen bir ölçek aracı olduğu görülmektedir (Anderson, John ve Keltner, 2012).

Veri Toplama Süreci

Uygulamaya geçilmeden önce ODTÜ Uygulamalı Etik Araştırma Merkezinden izin alınmıştır. Ölçek evli bireylere kağıt-kalem testi şeklinde elden uygulanmıştır. Uygulamadan önce evli bireylere çalışmanın amacı hakkında bilgi verilmiştir. Gizliliği korumak adına her bir veri kapalı zarflarla toplanmıştır.

Verilerin Analizi

Ölçeğin geçerliliği için doğrulayıcı faktör analizi yapılmıştır. Analizden önce DFA için önerilen varsayımlar test edilmiştir. AMOS 18 programı kullanılarak doğrulayıcı faktör

analizi yapılmış ve güvenilirliğini test etmek için iç tutarlılık katsayısı olan Cronbach alfa iç tutarlık katsayısı hesaplanmıştır. Aynı zamanda testi-yarılama yöntemi ile Spearman Brown iç tutarlık katsayısı hesaplanmıştır. Buna ek olarak toplanan verilerde Açıklayıcı Faktör Analizi için ise SPSS 22 programı kullanılmıştır.

BULGULAR

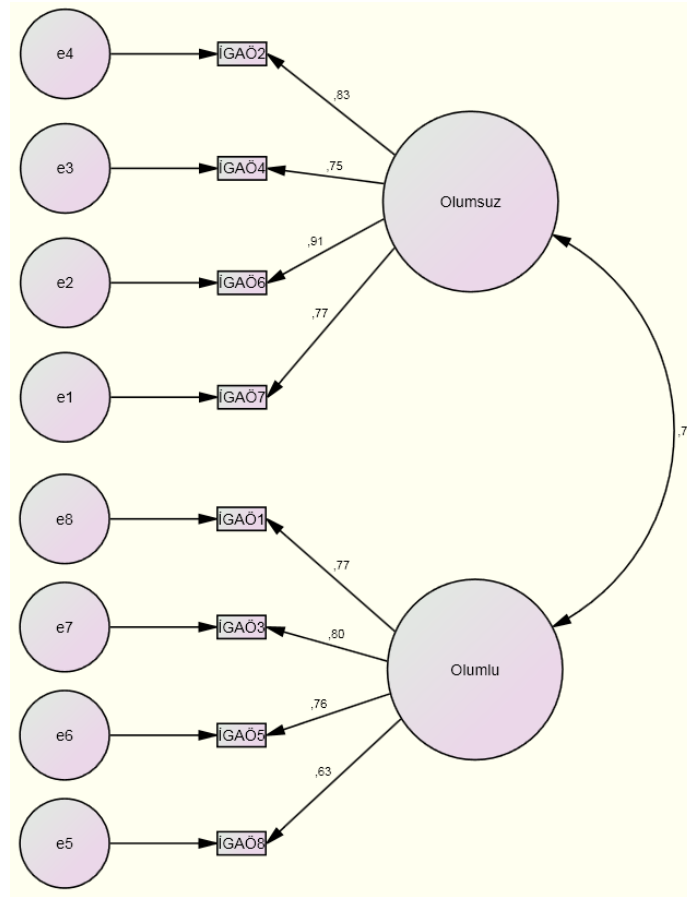
Ölçekle İlgili Geçerlik Çalışmalarına İlişkin Bulgular

Geçerlik çalışmaları kapsamında öncelikle veri seti üzerinde Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) değeri ve Barlett Küresellik Testi yapılmıştır. Bu çalışmada KMO değerinin .86 olduğu saptanmıştır. Yine aynı amaçla uygulanan Barlett Küresellik Testi değerinin de anlamlı olduğu [$\chi^2 = 441.604$; $p < .000$] belirlenmiştir. Bu değerler paralelinde verilerin Açıklayıcı Faktör Analizi (AFA) yapılmaya uygun olduğu görülmüştür. Bu bulgular doğrultusunda, veri setinin açıklayıcı faktör analizi için uygun olduğu saptanmıştır. Bu sonuçlar ışığında ölçeğin yapı geçerliğini ortaya koymak ve maddelerin faktör yük değerlerini saptamak ve ayrıca maddelerin ölçeğin orijinali ile benzer boyutlara sahip olup olmadığını test etmek için AFA yapılmıştır. “Eşe Kendini Açma Ölçeği”nin yapı geçerliğini ortaya koymak ve maddelerin faktör yük değerlerini belirlemek ve maddeleri boyutlandırabilmek için AFA yapılmıştır. Verilere uygulanan AFA sonucunda ölçeğin maddelerinin özdeğeri 1’den büyük 2 faktör altında toplandığı görülmüştür. Bu faktörlerin altında yer alan maddeler içeriklerine bakılarak kültüre uygun biçimde adlandırılmıştır. Buna göre, ilk faktör “Olumlu güç algısı” ismiyle dört maddeden oluşurken ikinci faktör “Olumsuz güç algısı” ismi ile yine dört maddeden oluşmaktadır. Bu iki faktör beraber toplam varyansın % 72’sini açıkladığı görülmüştür. Yapılan analiz sonucunda ölçeğin yapısına uymayan ve varsayımları karşılamayan herhangi bir madde olmadığı görülmüştür. Bu nedenle hiçbir madde çıkarılmamıştır. Tablo 1’de yükler matrisi değerleri yer almaktadır.

Maddeler	Faktörler	
	Faktör 1	Faktör 2
Madde 2	.87	
Madde 6	.86	
Madde 7	.84	
Madde 4	.72	
Madde 8		.84
Madde 1		.77
Madde 3		.74
Madde 5		.71

AFA sonucunda desteklenen güçlü bulgular Doğrulayıcı Faktör Analizinde (DFA) iki faktörlü yapının test edilmesini gerektirmiştir. Bu amaçla AFA sonucunda ortaya çıkan faktör yapısının veriler için ne kadar uygun olduğunu belirlemek amacıyla AMOS 18 programı kullanılarak Doğrulayıcı Faktör Analizi yapılmıştır. Ölçeğin yapı geçerliğine ilişkin kanıt elde etmek için 8 maddeli ölçeğin iki faktörlü yapısına birinci düzey DFA

yapılmıştır. DFA sonucuna göre, bu çalışmada ölçeğin iki faktörlü yapısı doğrulanmıştır ($\chi^2/df = 1.61$; RMSEA = .076; GFI = .94; CFI = .98; NFI = .94). Elde edilen uyum iyiliği göstergeleri modelin mükemmel uyum gösterdiğini kanıtlamaktadır. Bu nedenle hiçbir iyileştirmeye ihtiyaç duyulmadan birinci düzey DFA ile analizler sonuçlandırılmıştır. DFA sonucunda örtük değişken ile gözlenen değişkenler arasındaki ilişkileri ve gözlenen değişkenlerin hata varyansları Şekil 1’de gösterilmektedir.

Şekil 1. İGAÖ'nin Türkçe Formuna İlişkin Tanımlanan Model

Ölçekle İlgili Güvenirlik Çalışmasına İlişkin Bulgular

İGAÖ'nün güvenirliliğine ilişkin kanıtlar Cronbach alfa güvenirlilik katsayısı hesaplanarak elde edilmiştir. Buna göre ölçeğin tümüne ilişkin Cronbach alfa değeri .88 olarak bulunmuştur. Bu da ölçeğin özgün haline benzer bir iç tutarlık katsayısına sahip olduğunu göstermektedir. Ölçeğin ilk 4 maddesinden alınan puanlarla, ölçeğin son dört

maddesinden alınan puanlar arasındaki Sperman-Brown iç tutarlık katsayısı ise .90 olarak hesaplanmıştır.

SONUÇ

Çalışmanın sonuçları evli bireylerde “İlişkilerde Güç Algısı” ölçeğinin psikometrik açıdan kabul edilebilir düzeyde güvenilir ve geçerli olduğunu göstermektedir. Toplamda 8 maddesi olan ölçek, 7’li likert tipi derecelemeyle sahiptir. Ölçeğin Türkçe formu elde edilen “olumlu” ve “olumsuz” başlıklı iki faktör yapısıyla evlilik ilişkisinde eşlerin algıladıkları gücü iki boyutlu olarak geçerli ve güvenli bir şekilde ölçebilmektedir. Yurtdışı çalışmaların birçoğunda sosyal ilişki ağlarındaki güç algısını ölçmeye yönelik geliştirilmiş olan bu ölçek, pek çok çalışmada kullanılmıştır. Geçerliliği ve güvenilirliği yüksek olan bu ölçeği Türk kültürüne kazandırmak ilgili alan yazında yapılacak diğer ilişki çalışmalarına ışık tutacaktır.

Bu çalışma, ilişki çalışmalarında kullanılabilecek diğer bir boyut olan güç algısı üzerine yeni bir ölçme aracını kültüre kazandırmış olması sebebiyle başlangıç niteliğinde bir çalışma olarak düşünülmelidir. Bu nedenle ölçeğin özgün biçiminde de önerildiği şekilde farklı örneklerde (arkadaş, anne, süpervizör, genel ilişkiler, vb.) kullanımının artırılması önerilebilir. Ayrıca ölçeğin geçerlik kanıtlarını güçlendirmek amacıyla benzer ölçek geçerliliği ve ayırt edici geçerlik gibi ölçümler yeni çalışmalarda ölçeğin kullanım sıklığı artırılarak yapılabilir. Ölçeğin mükemmel uyum göstermesi ve kullanımı açısından pratik olması alan yazındaki çalışmalarda kullanılması yönünden oldukça uygundur.

Kaynaklar

- Anderson, C., & Berdahl, J.L. (2002). The experience of power: Examining the effects of power on approach and inhibition tendencies. *Journal of Personality and Social Psychology*, 83(6), 1362– 1377. doi: 10.1037/0022-3514.83.6.1362
- Anderson, C., Keltner, D., & John, O. P. (2003). Emotional convergence between people over time. *Journal of Personality and Social Psychology*, 84(5), 1054–1068. doi: 10.1037/0022-3514.84.5.1054
- Anderson, C., John, O. P., & Keltner, D. (2006). *The subjective sense of power: Structure and antecedents*. Unpublished manuscript, University of California, Berkeley.
- Anderson, C., John, O.P., & Keltner, D. (2012). The Personal Sense of Power. *Journal of Personality*, 80(2), 313-344. doi: 10.1111/j.1467-6494.2011.00734.x
- Babcock, J.C., Jacobson, N.S., Gottman, J.M., & Waltz, J. (1993). Power and violence: The relationship between communication patterns, power discrepancies, and domestic

violence. *Journal of Counseling and Clinical Psychology*, 61, 40-50. doi: 10.1037/0022-006X.61.1.40

Bentley, C. G., Galliher, R. V., & Ferguson, T. J. (2007). Associations among Aspects of Interpersonal Power and Relationship Functioning in Adolescent Romantic Couples. *Sex Roles*, 57(7-8), 483–495. doi:10.1007/s11199-007-9280-7

Brezsnyak, M., & Whisman, M. A. (2004). Sexual desire and relationship functioning: The effects of marital satisfaction and power. *Journal of Sex and Marital Therapy*, 30(3), 199–217. doi: 10.1080/00926230490262393

French, J. R. P., Jr., & Raven, B. (1959). The bases of social power. In D. Cartwright (Ed.), *Studies in social power* (pp. 150-167). Oxford, England: Univer.

Howard, J. A., Blumstein, P., & Schwartz, P. (1986). Sex, power, and influence tactics in intimate relationships. *Journal of Personality and Social Psychology*, 51(1), 102–109. doi: 10.1037/0022-3514.51.1.102

Goldhamer, H., & Shils, E. A. (1939). Types of power and status. *American Journal of Sociology*, 45(2), 171-182. doi: 10.1086/218263

Guerrero, L. K., Anderson, P. A., & Afifi, W. A. (2011). *Close encounters: Communication in relationships* (3rd ed.). Los Angeles: Sage.

Lee, T. L., Fiske, S. T., Glick, P., & Chen, Z. (2010). Ambivalent sexism in close relationships (Hostile) power and (benevolent) romance shape relationship ideals. *Sex Roles*, 62(7-8), 583–601. doi:10.1007/s11199-010-9770-x

Panuzio, J., & DiLillo, D. (2010). Physical, psychological, and sexual intimate partner aggression among newlywed couples: Longitudinal prediction of marital satisfaction. *Journal of Family Violence*, 25(8), 689 - 699. doi: 10.1007/s10896-010-9328-2

Rogers, W.S., Bidwell, J., & Wilson, L. (2005). Perception of and satisfaction with relationship power, sex, and attachment styles: A couples level analysis. *Journal of Family Violence*, 20(4), 241-251. doi: 10.1007/s10896-005-5988-8

Schwarzwald, J., Koslowsky, M., & Izhak-Nir, E.B. (2008). Gender role ideology as a moderator of the relationship between social power tactics and marital satisfaction. *Sex Roles*, 59(9-10), 657–669. doi: 10.1007/s11199-008-9454-y

Simpson, J. A., Farrell, A. K., Oriña, M. M., & Rothman, A. J. (2015). Power and social influence in relationships. In Mikulincer, M., Shaver, P. R., Simpson, J. A. & Dovidio, J. F. (Eds.), *APA handbook of personality and social psychology* (3rd ed, pp. 393-420). Washington, DC, US: American Psychological Association.

Van Kleef, G. A., Oveis, C., Van der Löwe, I. K., LuoKogan, A., Goetz, J., & Keltner, D. (2008). Power, distress, and compassion: Turning a blind eye to the suffering of others. *Psychological Science*, 19(12), 1315-1322. doi: 10.1111/j.1467-9280.2008.02241.x

Zvonkovic, A. M., Schmiede, C. J., & Hall, L. D. (1994). Influence strategies used when couples make work-family decisions and their importance for marital satisfaction. *Family Relations*, 43(2), 182-188. doi: 10.2307/585321